

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.00 Szent László fiúkör 17.00 Bibliaóra 19.00 Fiatal házaspár
Kedd	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.45 Szent Teréz lánykör 18.00 Gimnazista ifjúsági csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. A mai napon van Vízkereszt ünnepe, jövő hét vasárnap pedig Urunk megkeresztelkedése, amivel zárul a karácsonyi időszak, s kezdetét veszi az évközi, farsangi időszak egészen hamvazószerdáig.
2. Azok, akik **új házuk megszentelését kérik**, név, cím és telefonszám megadásával jelezzék szándékukat a sekrestyében vagy a plébánia irodájában!
3. **2019. február 2-án** megrendezésre kerül a **24. keresztény bál** a Kossuth Művelődési Központban. Diáknak 5500ft, felnőttek számára pedig 7000ft. Jegyek vásárolhatók az alábbi elérhetőségeken: Huszárné Baranyi Andrea **30/444-84-81** vagy Turainé Éva **30/916-81-79**.
4. **Istentől áldott, békés, boldog új évet kívánunk mindenkinek!**

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2019. január 6. XII. évf. 1. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Vízkereszt ünnepe

Amikor Heródes király idejében Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, íme, napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, és tudakolták: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.” Meghallotta ezt Heródes király és megrémült, s vele egész Jeruzsálem. Összehívatta a főpapokat és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hogy hol kell születnie a Messiásnak. Azok így válaszoltak: „A júdeai Betlehemben, mert ezt írja a próféta: Te, Betlehem, Júda földje, bizony nem vagy a legkisebb Júda nemzetségei között, mert belőled jő ki a fejedelem, aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek.” Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. Aztán ezzel küldte őket Betlehembe: „Menjetek, tudakozódjatok szorgalmasan a gyermek felől, és ha megtaláljátok, jelentsétek nekem. Én is elmegyek, hogy hódoljak előtte!” Ők pedig, miután meghallgatták a királyt, elindultak. És lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük járt, míg meg nem állapodott a ház fölött, ahol a Gyermeke volt. A csillagot meglátva nagyon megörültek. Bementek a házba, és ott látták a Gyermekeket anyjával, Máriával. Földre borulva hódoltak előtte, majd kinyitották kincses zsákjaikat

és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel álmodunkban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza országukba.

Kit szeretek inkább: az ajándékot vagy az ajándékozót? (777blog.hu-ról)

Nagyon szeretem az ajándékokat és a meglepetéseket, felém így a legkönnyebb a szeretetet kifejezni. De igazán ilyenkor sem az ajándék vagy a meglepetés érdekel, hanem az, akitől kapom. Látom, hogy azért adja, mert szeret, és fontos vagyok számára. Érdekes látni, hogy Isten mindenkihez a saját nyelvén beszél, én sokszor tapasztalom, hogy elhalmoz a szeretetével. Az életem során már annyi ajándékot kaptam Tőle, hogy a hála egyre csak nőtt és nőtt a szívemben.

Majd történt valami. **A szeretetemet elkezdtem egyre inkább ezekhez az ajándékokhoz kötni.** Legyen ez egy lelki adomány, barátságok, vagy az élet bármely területe. Ha az egyik sérülést szenvedett, vagy a vágyott dolgot nem kaptam meg, esetleg várni kellett rá, elfogott a kétségbeesés. Úgy éreztem, hogy Isten mégsem szeret...hiszen megvon tőlem dolgokat. Majd szépen lassan megértette velem, hogy ez nem így működik: **Ő egy jóságos Atya, és sokszor egy édesapa nem azzal segít többet, ha megadja a gyermekének, amire vágyik, hanem ha nemet mond rá,** mert ezáltal fejlődik a jelleme. Most már azért is nagyon hálás vagyok, hogy bizonyos dolgokat nem kaptam meg.

Körülbelül egy fél évvel ezelőtt azonban fordulópont következett. Jézus az életem több területén is kihúzta a biztos talajt a lábam alól, és mintha nem lett volna elég a saját nehézségeimmel való megküzdés, olyan élethelyzetekkel találkoztam, amelyeket nem tudtam feldolgozni. **És Ő hagyta ezt.** Nem értettem Istent. Lázadtam és vádoltam. Könyörögtem, hogy adjon választ. De nem tette. Csendben maradt. Viszont a kétségek között végig mellettem volt, még akkor is, amikor én eltaszítottam.

Majd egy kérdés egyre hangosabb lett bennem: **Mit szeretek inkább: az ajándékot, vagy az Ajándékozót?** A kérdés egyre nyugtalanítóbb lett. Csak akkor ragaszkodom Istenhez és tartok ki mellette, ha a körülményeim ezt megengedik? Ha teljesíti minden kívánságomat? Ha elhalmoz? Ha látom, hogy a szolgálat, amit Érté végzek, sikerrel jár?

Az élet igéje januárban

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (MTörv 16,20)

A Második törvénykönyvben Mózes élete végén mondott beszédeit olvashatjuk. Az Úr törvényeire emlékezteti az új generációkat, miközben távolról szemléli az Ígéret Földjét, ahová nagy bátorsággal vezette el Izrael népét.

Ez a könyv Isten „törvényét” mindenekelőtt úgy mutatja be, mint az apa „szavait”, akinek minden gyermekére gondja van. Egy életútról szól, amellyel Isten megajándékozta népét, hogy megvalósítsa a Szövetség tervét. Ha a nép ezt nem annyira a büntetéstől való félelmében, hanem inkább szeretetből és hálából tartja meg hűségesen, akkor Isten mindig vele lesz és oltalmazni fogja.

Az Istentől ajándékba kapott Szövetség megvalósításának egyik konkrét módja, ha határozottan kitartunk az igazságosság mellett. A hívő azzal tudja ezt megvalósítani, hogy hálával emlékezik meg Isten népének kiválasztottságáról, és nem imád mást, egyedül az Urat; de azzal is, hogy visszautasítja azokat az anyagi javakat, amelyek a szegények szükségleteit ismerve terhelnék a lelkiismeretét.